

ՄԿՐՏԻՉ ԿՈՐՅՈՒՆ

ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՅՆ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՏԱՌԵՐԸ

(Պիեղը նախատեսված է 1-ին դասարանցիների Այրբեմարանի ավարտման հանդեսի համար: Գալիս են Մ. Մաշտոցը և Ուսուցչուհին):

Ուսուցչուհի.—Մեսրոպ Մաշտոց, Մեսրոպ Մաշտոց,

Դու սրբություն ամեն սրբոց,
Իմաստության շտեմարան,
Հայ դպրության լուսո խորան,
Դու ազգերին քեզ տարեկից
Եղար-սատար և կարեկից,
Եղբայրության դու ջատագով,
Լուսապսակ քո ճակատով
Սիրով անցար երկրե-երկիր,
Պարզեցիր նշանագիր
Եվ աղվանից և վրացոց,
Մանկանց տալով քո սիրտը բոց:

Մ. Մաշտոց.—Ապասեցեք, չե՞ք լսում դուք,
Այս ի՞նչ վեճ է, այս ի՞նչ աղմուկ:
(Գալիս են մի խումբ տառեր աղմկալից
վիճելով):

Մի խումբ տառեր.—Մաշտոցն է մեր հայրն
հարազատ,

Մեզ է սիրում ամենից շատ,
Օ և Ֆ տառեր.—Սխալվում էր դուք
մեծապես,

* Վեհապետ Հայրապետի՝ այս տարի Ֆրանսիա կատարած ուղևորության ժամանակ սույն պիեղը Նաբարեհանել էր հանձնարարել պիլոտքի մի շարք հայ դպրոցներին՝ ներկայացման համար:

Այս առթիվ «Էջմիածին» ամսագրի ընթերցողների ուշադրությանն ենք ներկայացնում սույն պիեղը:

Ամենից շատ սիրում է մեզ:

Մի խումբ տառեր.—Բայց չե՞ որ ձեզ նա չի
կերտել:

Օ և Ֆ տառեր.—Բայց իր հրովն ենք
մկրտվել,

Քննություն ենք տվել հաջող,

Ուրեմն մեզ էլ լսի թող:

Մի խումբ տառեր.—Մաշտոցն է մեր հայրն
հարազատ,

Մեզ է սիրում ամենից շատ:

Ուսուցչուհի.—Ուսուցչապետ մեր
մեծատատ,

Լույսի օվկիան, մտքի կատար,

Խոսքիդ ցոլքը ծիածանի

Մեր սրտերում թող ծածանի,

Հավակների ամենագոր

Վեճի մեջ են մտել այսօր,

Թե դու սրտով քո անարատ

Ո՞ւմ ես սիրում ամենից շատ:

Մեսրոպ Մաշտոց.—Դուք իմ հոգու
ծիլ-ծաղիկներ,

Դուք իմ հավատ, իմ խիճ, իմ սեր,

Հողմերի դեմ աղետավոր

Դուք կաղնիներ եք դարավոր,

Թողեք ամեն վեճ ու աղմուկ,

Հաշտ ու խաղաղ խոսեցեք դուք,

Խաղը կոչենք «Տառահանդես»,
Դե, խոսեցեք, լսում եմ ձեզ,

(Գալիս են Ա, Բ, Գ, Դ, Ե տառերը),

Ս. տառ.—«Ա» տառն եմ ես արևավոր
Արևի պես և հին և նոր

Աշխատասեր, արևաբույր,

Արարատից բխող աղբյուր:

Մ. Մաշտոց.—Այս անունն էլ լավ հիշիր
դու,

Արշակունյան Վասմշապուհի:

Բ. տառ.—«Բ» տառն էմ ես ձեր բնասեր,
Բարեկամն ու ընկերն էմ ձեր,
Բերել կտամ ձեր դուրեկան
Բյուրաստղանի մի Բյուրական:

Մ. Մաշտոց.—Բարին ընդ քեզ, իմ
բարեձեռք,
Բյուր ու բազում քեզ սեր, քեզ երգ:

Գ. տառ.—Գարնան շողում ու ճաճանշում,
«Գ» տառն էմ ես բարեհնչուն,
Գիտության գետն էմ մեծերին,
Գիրք ու գրիչ մանուկներին:

Մ. Մաշտոց.—Գովում էմ քեզ դու իմ «Գ»
տառ,

Գալիքների ուղին գտար:

Դ. տառ.—«Դ» տառն էմ ես դաշինքասեր,
Դասագիրք էմ և դասընկեր,
Դիմացկուն էմ և զգայուն,
Դիրքս ամուր և մնայուն:

Մ. Մաշտոց.—Դու քո ձիրքով, խելքով
աճել,

Դարերի երթն ես նվաճել,

Ե. տառ.—Եղիշեի զարմից սերված,
«Ե» տառն էմ ձեր գովաբանած,
Եղևնու պես մշտադալար,
Երիտասարդ և կենարար,

Մ. Մաշտոց.—Եղեգան փող երանելի,
Եղիր հավերժ երևելի:

Ուսուցչուհի.—Ուսուցչապետ մեր մեծատառ,
Լուսի օվկիան, մտքի կատար,
Խոսքիդ ցուլը ծիածանի
Մեր սրտերում թող ծածանի,
Զավակներդ մեարդազուն,
Քո խոսելուն եմ սպասում,
Ասա լեզվով քո անարատ՝
Ո՛ւմ ես սիրում ամենից շատ:

Մ. Մաշտոց.—Երբ բոլորին մեկ-մեկ լսեմ,
Ո՛ւմ էմ սիրում, անշուշտ, կասեմ:
(Գալիս եմ Զ, Է, Ը, Թ, Ժ տառերը):

Զ. տառ.—«Զ» տառն էմ ես, Զվարթնոց էմ,
Զնգուն զանգ էմ, ոսկեզօծ էմ,
Զարթեցնում էմ հազար-հազար,
Զվարթ հույզեր լուսավարար:

Մ. Մաշտոց.—Զավակն ես իմ լուսական-
թեղ,

Զարմով զինվոր, զարկով զորեղ:

Է. տառ.—Էությունը իմ ես հայկազուն,
Էակ չեմ մի, ալ բյուր-բազում,
«Է»-ն խիստ թանկ է հայոց համար,
Էջմիածինն է սրբավայր:

Մ. Մաշտոց.—«Է»-ին լինի հանապազօր
Էջմիածինն հովանավոր:

Ը. տառ.—«Ը» տառն էմ ես միշտ ընձեռնող,
Ընկած մարդուն ուժ ներարկող,
Ընթերցասեր, ձեզ բարեկամ,
Ընտիր գրքեր ընծա կտամ:

Մ. Մաշտոց.—Ըմբոստ ես դու անընկճելի,

Ընձյուղ ընտիր պատգամների:

Թ. տառ.—«Թ» տառն էմ ես ձեր
բազմափորձ,
Թագն ու պսակն ազգիս հայոց,
Թուրն ու թևն էմ ես իմ բախտի,
Թշնամիներն ինձ չեն հաղթի:

Մ. Մաշտոց.—«Թ» տառ դու իմ զորեղ
մական,

Թրերի դեմ թշնամական:

Ժ. տառ.—Ժողովրդի ուժից սերված,
«Ժ» տառն էմ ձեր սրտին մերված,
Ժամանակի ուժով խորին
Ժապավհնող հինը նորին:

Մ. Մաշտոց.—Ժողովիր դու ուժեղ գնդեր,
Ժայռ դարձիր չար գործի ընդդեմ:

Ուսուցչուհի.—(Դեպի բեմի խորքը)
Հապա, սաներ, մեարդազուն,
Հիմա էլ ձեզ ենք սպասում:
(Գալիս եմ Ի, Լ, Խ, Ծ, Կ տառերը):

Ի. տառ.—Իդձ, երազանք հոգուս գրքում,
«Ի» տառն էմ ես հզորագույն,
Իմ մեջ ունեմ ուժը հողի,
Իմաստության անմար շողի:

Մ. Մաշտոց.—Իշխիր դու քեզ, քեզ ճանա-
չիր,

Իմ հայրենյաց սիրով աճիր:

Լ. տառ.—«Լ» տառն էմ ես ձեր լուսաբեր,
Լքվածներին հավատ ու սեր,
Լսում էմ իմ ծնողներին,
Լիություն էմ բերում հողին:

Մ. Մաշտոց.—Լավն ես որպես Սահակ
Պարթև,

Լինելու ես դու հարատև:

Խ. տառ.—«Խ» տառն էմ ես Խորվիրապից,
Խոհերով լի խորհրդակից,
Խոչընդոտից ես վախ չունեմ,
Խարդախներից ես փախչում էմ:

Մ. Մաշտոց.—Խոսքդ է խոհով, լույսով
լեցուն.

«Խաղաղություն ամենեցուն»:

Ս. տառ.—«Ս» տառն էմ ես ծիրանի ծառ,
Միածանը ճյուղերիս թառ,
Միտ, ծիծեռնակ ինձ հետ բերում,
Մափ-ծիծաղ էմ ձեզ պարզելում:

Մ. Մաշտոց.—Մնունդ թող օրհնյալ լինի,
Մով դարձրու հացն հայրենի:

Կ. տառ.—«Կ» տառն էմ ես կարմիր կաշծով,
Կոմիտասի հոգու բոցով,
Կաքավիկի երգը շրթիս,
Կտրիճ կոթյուն ժողովրդիս,

Մ. Մաշտոց.—Կրակի պես դու մշտավառ,
Կորով ու կամք քեզ անապառ,

Ուսուցչուհի.—(Դեպի բեմի խորքը)
Հապա, սաներ մեարդազուն,
Զեր խոսելուն ենք սպասում:
(Գալիս եմ Զ, Է, Ը, Թ, Մ տառերը):

Հ. տառ.—Հասցե ունեմ Հացեկաց գյուղ,

- «Հ» տառն էմ ես գետ հորդաբովս,
Հայաստանը իմ խոր հոգում:
Հայրությունն էմ ես նորոգում:
- Ս. Մաշտոց.**—«Հ» տառ դու իմ
լուսակամար,
Հուրհրա թող հուրդ անմար:
Զ տառ.—«Զ» տառն էմ ես ձեր վայելուչ,
Ձեզ իրար հետ կապող կամուրջ,
Ձայնում էմ ձեզ ես ողջ տարին,
Ձուլվել պետք չէ մեզ օտարին:
- Մ. Մաշտոց.**—Ձեզ պահեցեք սիրաբանված,
Ձեռքով, ձիրքով միաբանված:
- Ղ տառ.**—«Լ» եկն իմ բախտի ձեռքս առած,
Ղևոնդ երեցն ինձ պապ արած,
«Լ» տառն էմ ջերմ դողանջությունով,
Ղողանջությունով ձեզ ողջունող:
- Մ. Մաշտոց.**—«Լ» տառ դու իմ հաղթ ու
արի,
- Ղեկդ անթեք առաջ վարիր:
Ճ տառ.—«Ճ» տառն էմ ես նրբաճաշակ,
Ճակատս քաց ու համարձակ,
Ճեմարան էմ իմաստության,
Ճարտարության ու ճոխության:
- Մ. Մաշտոց.**—«Ճ» տառ դու իմ
ճշմարտախոս,
Ճարտար մտքի անմար փարոս:
Մ տառ.—Մասին սարն է իմ մեծ վկան,
«Մ»-ն անունով իր պատվական,
Մատյաններով մագաղաթյա
Մատենագիր է հնօրյա:
- Մ. Մաշտոց.**—«Մ» տառ դու իմ մշտաժպիտ,
Մշտանվագ, մշտափոթիթ:
Ուսուցչուհի.—(Դեպի բեմի խորքը):
Հապա, սաներ մեարդագուն,
Ձեր խոսելուն ենք սպասում:
(Գալիս են Յ, Ն, Ծ, Ո, Զ, տառերը):
- Յ տառ.**—«Յ» տառն էմ ես, հոգով ջինջ էմ,
Յոթնապատիկ քաջ կտրիճ էմ,
«Յ» տառը դուք լավ հիշեցեք,
Յուրաներին նգովեցեք:
- Մ. Մաշտոց.**—«Յ» տառ դու իմ հոգու
ընկեր,
- Յիտուսի պես խաղաղասեր:
Ն տառ.—«Ն» տառն էմ ես գեղեցկակերտ,
Նետերի դեմ անխորտակ քերդ,
Նախանձելի թովիչ տավիղ,
Նախորդներին նախաշավիղ:
- Ծ տառ.**—Ծնորհներով շառագունած,
Ծող ու շափաղ շուրջս փռած,
«Ծ» տառն էմ ես շուշանակերտ,
Ծախմատասեր ժիր աշակերտ:
- Մ. Մաշտոց.**—Ծաղիր շողեր հրաշարար,
«Ծ» տառ շողի շուշլ պաշար:
- Ո տառ.**—«Ո»-ն էմ, նախնյաց հրով սնված,
Ողբալու տեղ մարտեր մղած,
Որոտանի ափով եկա,
Որոտալի ծափով եկա:

- Մ. Մաշտոց.**—Որդիս, շուրջդ լույս հեղեղիր,
Որոգայթից զգուշ եղիր:
- Զ տառ.**—Զմուշկներով իմ բարեձև,
«Զ» տառն էմ ես պարզ ու թեթև,
Զեմ սիրում ես չարախոսին,
Զակերտավոր կեղծ հերոսին:
- Մ. Մաշտոց.**—«Զ» տառ հզոր ու
չարխախան,
Զի մթագնի քո լույս ճամփան:
Ուսուցչուհի.—(Դեպի բեմի խորքը):
Հապա, սաներ մեարդագուն,
Ձեր խոսելուն ենք սպասում:
(Գալիս են Պ, Զ, Ռ, Ս, Վ տառերը):
- Պ տառ.**—«Պ» տառն էմ ես բահը ձեռքիս,
Պակասահող հայրենիքիս
Պարթևալանջ քաջ պահապան,
Պեղող, պահակ և պարտիզպան:
- Մ. Մաշտոց.**—Պարտիզպանի պես
քաջամարտիկ
Պարզկիր մեզ բարիք անբավ:
Զ տառ.—Ջերմ սիրով լի հայրենիքի,
«Զ»-ն ջահել է, ջահը ձեռքին,
Ջատագովում էմ ես արտանց
Ջութակ, ջուլհակ, ջուր, ջրաղաց:
- Մ. Մաշտոց.**—Ջլապիմդ ես ու ջանասեր,
Ջրի ծարավ արտերը մեր:
- Ռ տառ.**—«Ռ» տառն էմ ես ձեր ուսմկասեր,
Ռազմիկի պես ես անվեհեր,
Ռամիկ պապս լինի վկա,
Ռումբ կդառնամ, երբ տեղը գա:
- Մ. Մաշտոց.**—«Ռ» տառն էս դու իմ
սոնակյան,
Ռահվիրա ես ամրամակյան:
Ս տառ.—Սևանի պես սիրունատես,
Սքանչազործ «Ս» տառն էմ ես,
Սոսյաց անտառ, լույս սաղարթ էմ,
Սրերի դեմ սաղավարտ էմ:
- Մ. Մաշտոց.**—Սանիկն էս դու հայ
հանճարի,
- Ստրուկ մի կաց երբեք չարին:
Վ տառ.—Վահանակիր ու վարսագեղ,
«Վ» տառն էմ ես վեհ ու ջրեղ,
Վսեմափայլ իմ գործերով
Վայելում էմ սեր ու գորով:
- Մ. Մաշտոց.**—Վարդան դու իմ սրբանվեր,
Վարիր նավդ դեպ նոր ափեր:
- Տ տառ.**—«Տ» տառն էմ ես տեգ-նիզակով,
Տիգրան Մեծի հզոր զարկով,
Տիգրիս գետի ափով եկա,
Տիտանական թափով եկա,
- Մ. Մաշտոց.**—Տարոնածին զավակն
հոգվույս,
Տարածիր սեր, հավատ և հույս:
Ր տառ.—Րաբունն էմ ես ձեր բազմագետ,
(Րաբուն, ասել է վարդապետ),
«Ր» տառն էմ ես թեք առած,
Րաֆֆու կայծով հրդեհ վառած:

Մ. Մաշտոց.—Բաքունու պես խեղճ դաստի, Բուպեղ շատ թանկ գնահատիր,
Յ տառ.—«Յ» տառն էմ ես ցավեր բուժող, Ցրտից, շոգից չվախեցող,
 Ցնծուղս առած ու ցնծալից Ցեղերն էմ մեր ջրում նորից:

Մ. Մաշտոց.—Ցանիր, ցանիր սիրո սերմեր, Ցանքդ լինի արգասաբեր:

Ու տառ.—«Ու» տառն էմ ձեզ ուրախացնող, Ուժեղ, որպես հայրենի հող,
 Ուղղախոս էմ և ուխտապահ,
 Ուրախ ընկեր ամենօրյա:

Մ. Մաշտոց.—Ուրեմն շեն պահիր տունս, Ուսուցանիր զմանկունս:

Փ տառ.—«Փ» տառն էմ ես փոթորկածին, Փառքն էմ երգում հողի, հացի,
 Փութաջան էմ և բարեբեր,
 Փառամոլ չեմ կամ պճնասեր:

Մ. Մաշտոց.—«Փ» տառ, շողա փարթամաբար,

Փառքդ անցնի թող դարե-դար:
Ժ տառ.—Քանդակագործ և քարակերտ,
 «Զ» տառն էմ ես ճարտարապետ,
 Քաջի ճամփան էմ ես հարթում,
 Քաղաք ու գյուղ ծաղկազարդում:

Մ. Մաշտոց.—Քանի Արև, կյանք կա քանի, Էեզ քո ազգը անմահ կանի:

Ուսուցչուհի.—Մեսրոպ Մաշտոց, Մեսրոպ Մաշտոց,

Դու սրբություն ամեն սրբոց,
 Զո խոսքը դեռ մի ավարտիր,
 Երկու տառ էլ ունենք ընտիր,
 Նրանց թեև դու չես կերտել,
 Բայց քո հրով են մկրտվել,
 Զննություն են տվել հաջող,
 Նրանց ևս մենք լսենք թող:

Մ. Մաշտոց.—Նրանք ևս հանդես թող գան, Իրենց հոգով ազնվական:

Օ տառ.—«Օ» տառն էմ ես պարզ ու պարկեշտ,

Օղի նման ձեզ անհրաժեշտ,
 Օթևանս մայր հողն է մեր,
 Օգնականն ու ընկերն էմ ձեր:

Մ. Մաշտոց.—«Օ» տառն էս դու իմ հատընտիր,

Օրըստօրե ամրապնդվիր:
Ֆ տառ.—«Ֆ» տառն էմ ես լավ սովորող, Ֆոսֆորի պես լուսավորող,

Ֆրիկից եմ ուժ ստացել,
 Ֆիրդուսու հետ մտերմացել:
Մ. Մաշտոց.—«Ֆ» տառն էս իմ հմայուն,
 Ֆոնդ ես կայուն ու մնայուն:
Ուսուցչուհի.—Մեսրոպ Մաշտոց, Մեսրոպ Մաշտոց,

Դու սրբություն ամեն սրբոց,
 Ուսուցչապետ մեր մեծատառ,
 Լույսի օվկիան, մտքի կատար,
 Խոսքիդ ցուլը ծիծառնի,
 Մեր սրտերում թող ծածանի,
 Հավակների մեսրոպագուն,
 Զո խոսելու եմ սպասում,
 Ասա լեզվով քո անարատ,
 Ո՛ւմ ես սիրում ամենից շատ:

Մ. Մաշտոց.—Դուք իմ հոգու ծիլ-ծաղիկ-ներ,

Դուք իմ հավատ, իմ խիճ, իմ սեր,
 Հողմերի դեմ աղետավոր,
 Դուք կաղնիներ եք դարավոր,
 Տվել էմ ձեզ կորով ու սիրտ, խիճ,
 Սիրում էմ ես ձեզ՝ բոլորիդ:
 Եղեք խելոք, եղեք գիտակ,
 Թույլ միք տա ձեզ տան ոտնատակ,
 Սուրբ դպրության լեզվով գրոց
 Անմահ պահեք մեզ մեր ազգն հայոց,
 Զորությունով հայ հանճարի,
 Կուրացրեք աչքը չարի,
 Իմաստություն ճանաչեցեք,
 Նախնյաց հրով ճաճանչեցեք,
 Գրեք չեք լուկ, այլ գենք, գրահ,
 Սերունդներին տրված ի պահ,
 Որ հողմի դեմ մնաք անթեք,
 Անմար հրով ճառագայթեք,
 Չարի ընդդեմ գրահակիր
 Լույս տարածեք երկրե-երկիր,
 Ապրեք հավերժ դար ու դարեր,
 Քանի կա կյանք ու կա Արև:

Ուսուցչուհի.—Այբբենարան մեսրոպագուն,
 Մեր մայրենի հայոց լեզուն
 Իր գանձերով հազար-հազար,
 Պարգևեցիր մեզ հայրաբար:
 Մենք մեր խիճով մատաղ սրտի,
 Նրան հավերժ սիրենք պիտի,
 Փառք քեզ լեզու մեր մայրական,
 Դու հավերժող-հավերժական,
 Անխորտակ սյուն հայոց տանս,
 Հավիտենից հավիտյանս:

